

Äldste Dallin H. Oaks
i de tolv apostlarnas kворum

Två kommunikationslinjer

Vi måste använda både den personliga linjen och prästadömslinjen i rätt balans för att nå den tillväxt som är själva avsikten med jordelivet.

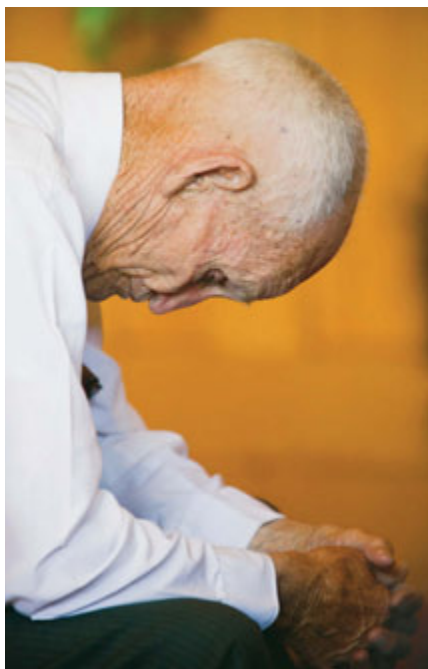
Vår himmelske Fader har gett sina barn två kommunikationslinjer som leder till honom — vi kan kalla dem den personliga linjen och prästadömslinjen. Alla bör förstå och ledas av båda dessa ytterst nödvändiga kommunikationslinjer.

I. Den personliga linjen

Genom den personliga linjen kan vi be direkt till vår himmelske Fader och han svarar oss genom de kanaler han har etablerat, utan mänsklig mellanhand. Vi ber till vår himmelske Fader i Jesu Kristi namn och han svarar oss genom sin Helige Ande och på andra sätt. Den Helige Andens uppdrag är att vittna om Fadern och Sonen (se Joh 15:26; 2 Nephi 31:18; 3 Nephi 28:11), leda oss till sanningen (se Joh 14:26; 16:13) och visa oss allt vad vi bör göra (se 2 Nephi 32:5). Den personliga kommunikationslinjen till vår himmelske Fader genom hans Helige Ande är källan till vårt vittnesbörd om sanningen, till vår kunskap och till den personliga vägledning vi får från en kärleksfull himmelsk Fader. Den är en helt nödvändig del av hans

underbara evangelieplan, som gör det möjligt för vart och ett av hans barn att få ett personligt vittnesbörd om att den är sann.

Den direkta och personliga kommunikationslinjen till vår himmelske Fader genom den Helige Anden

baseras på värdighet och är så helt nödvändig att vi befallts att förnya våra förbund genom att ta del av sakramentet varje sabbatsdag. På så sätt berättigas vi till löftet att vi alltid kan ha hans Ande hos oss så att han kan vägleda oss.

När det gäller denna personliga kommunikationslinje till Herren liknar vår tro och vårt bruk de kristna som hävdar att man inte behöver en mänsklig mellanhand mellan Gud och människan eftersom alla har direkt tillgång till Gud under principen som Martin Luther kallade "alla troendes prästadöme". Jag ska tala mer om det senare.

Den personliga linjen är av största betydelse för personliga beslut och familjens styrelse. Tyvärr underskattar en del medlemmar i kyrkan behovet av denna direkta och personliga linje. En del tror på hur otvivelaktigt viktigt profetiskt ledarskap är — prästadömslinjen, som främst verkar för att styra himmelsk kommunikation om sådant som rör kyrkan — och vänder sig därför till sina prästadömsledare och ber dem fatta personliga beslut, beslut de bör fatta själva efter inspiration via den personliga linjen. Personliga beslut och familjens styrelse är huvudsakligen ärenden för den personliga linjen.

Jag vill nämna två andra saker som vi bör komma ihåg när det gäller denna dyrbara och direkta personliga kommunikationslinje till vår himmelske Fader.

För det första, för att den personliga linjen ska fungera till fullo kan den inte verka oberoende av prästadömslinjen. Den Helige Andens gåva — sättet som Gud kommunicerar med människan på — förlänas genom prästadöms myndighet under ledning av dem som innehar prästadöms nycklar. Den kommer inte bara genom önskan eller tro. Och rätten till denne Andes

ständiga sällskap måste bekräftas varje söndag genom att vi värdigt tar del av sakramentet och förnyar våra dopförbund att lyda och tjäna.

Likaledes kan vi inte kommunicera på ett säkert sätt genom den direkta personliga linjen om vi inte följer eller inte är i harmoni med prästadömslinjen. Herren har förkunnat att "himlens krafter inte kan kontrolleras eller användas utom genom rättfärdighets principer" (L&F 121:36). Tyvärr är det vanligt att personer som bryter mot Guds bud eller inte följer sina prästadömsledares råd tillkännager att Gud har uppenbarat för dem att de inte behöver lyda vissa bud eller följa vissa råd. Sådana personer kanske tar emot uppenbarelse eller inspiration, men den kommer inte från den källa de tror. Djävulen är alla lögners fader och han verkar alltid ivrigt för att förhindra Guds verk genom listiga imitationer.

II. Prästadömslinjen

Till skillnad från den personliga linjen, där vår himmelske Fader kommunicerar med oss direkt genom den Helige Anden, har prästadömskommunikationslinjen nödvändiga mellanhänder: vår

Frälsare Jesus Kristus, hans kyrka och hans utvalda ledare.

På grund av det Jesus Kristus åstadkom med sitt försoningsoffer har han makten att fastställa villkoren som vi måste uppfylla för att kvalificera oss för välsignelserna av hans försoning. Det är därför vi har bud och förordningar. Det är därför vi har förbund. Det är genom dem vi kvalificerar oss för utlovade välsignelser. De kommer alla genom Israels Heliges barmhärtighet och nåd "sedan vi har gjort allt vi kan göra" (2 Nephi 25:23).

Under sin jordiska verksamhet förlänade Jesus Kristus myndigheten i det prästadöme som bär hans namn och upprättade en kyrka som också bär hans namn. I denna sista tidsutdelning återställdes hans prästadömsmyndighet och hans kyrka återupprättades genom himmelsk kommunikation till profeten Joseph Smith. Det återupprättade prästadömet och den återupprättade kyrkan är kärnan i prästadömslinjen.

Prästadömslinjen är kanalen som Gud använde för att tala till sina barn genom skriftorna förr i tiden. Och det är genom den linjen som han idag talar genom den undervisning och de

råd vi får från levande profeter och apostlar och andra inspirerade ledare. På så sätt kan vi ta emot nödvändiga förrättningar. På så sätt kan vi kallas att verka i hans kyrka. Hans kyrka är vägen och hans prästadöme är makten genom vilken vi får förmånen att delta i de gemensamma aktiviteter som är nödvändiga för att utföra Herrens verk. Jag talar bland annat om att predika evangeliet, bygga tempel och kapell och att hjälpa de fattiga.

När det gäller denna prästadömslinje liknar vår tro och vårt bruk yrkandet som en del kristna gör om att bemyndigade förrättningar (sakrament) är ytterst nödvändiga och att de måste utföras av en som är bemyndigad och fått kraft av Jesus Kristus (se Joh 15:16). Vi tror på samma sak, men skiljer naturligtvis oss åt från andra kristna i hur vi spårar denna myndighet.

En del medlemmar eller tidigare medlemmar i vår kyrka inser inte hur viktig prästadömslinjen är. De underskattar vikten av kyrkan och dess ledare och program. Genom att endast lita på den personliga linjen går de sin egen väg för att definiera läran och till att leda motstridiga organisationer

vars lära avviker från profetledarnas undervisning. I detta är de exempel på den nutida fientliga inställningen till det som så nedsättande kallas "organiserad religion". De som förkastar behovet av organiserad religion förkastar Mästarens verk, han som upprättade sin kyrka och dess ledare i tidens mitt och som återupprättade den i modern tid.

Organiserad religion, etablerad genom gudomlig myndighet, är ytterst nödvändig, vilket aposteln Paulus lärde:

"De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp,

tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, till ett sådant mått av manlig mognad att vi blir helt uppfyllda av Kristus" (Ef 4:12–13).

Vi bör alla komma ihåg att Herren tillkännagav i nutida uppenbarelse att Herrens tjänares röst är hans röst (se L&F 1:38; 21:5; 68:4).

Jag vill nämna två saker som vi bör komma ihåg när det gäller

att kunna lita på den nödvändiga prästadömslinjen.

För det första: Prästadömslinjen ersätter inte behovet av den personliga linjen. Vi behöver alla ha ett personligt vittnesbörd om sanningen. När vi utvecklar vår tro är det nödvändigt att vi litar på andras ord och tro, som våra föräldrar, lärare eller prästadömsledare (se L&F 46:14). Men om vi är beroende av en enda prästadömsledare eller lärare för att vårt personliga vittnesbörd om sanningen ska existera, istället för att få det vittnesbördet bekräftat genom den personliga linjen, riskerar vi ständigt att mista det på grund av något som den personen gör. När det gäller att komma till en mogen insikt i eller ett moget vittnesbörd om sanningen får vi inte vara beroende av en mänsklig mellanhand mellan oss och vår himmelske Fader.

För det andra: Liksom den personliga linjen kan prästadömslinjen inte fungera till fullo och på rätt sätt i vårt liv om vi inte är värdiga och lydiga. Många skriftställen lär att om vi framhärdar i att allvarligt bryta mot Guds bud så "avskärs vi från hans närhet" (se Alma 38:1). När det sker är det mycket svårt för Herren och hans tjänare att ge oss andlig hjälp, och vi kan inte själva finna den.

Historien ger oss ett tydligt exempel på hur viktigt det är att Herrens tjänare är i harmoni med Anden. Den unge profeten Joseph Smith kunde inte översätta när han var arg eller upprörd.

David Whitmer berättade: "En morgon när Joseph gjorde sig i ordning för att fortsätta med översättningen gick något snett i familjen och han var upprörd över detta. Det var något som Emma, hans hustru, hade gjort. Oliver och jag gick upp på övre våningen och Joseph kom snart efter för att fortsätta med översättningen, men

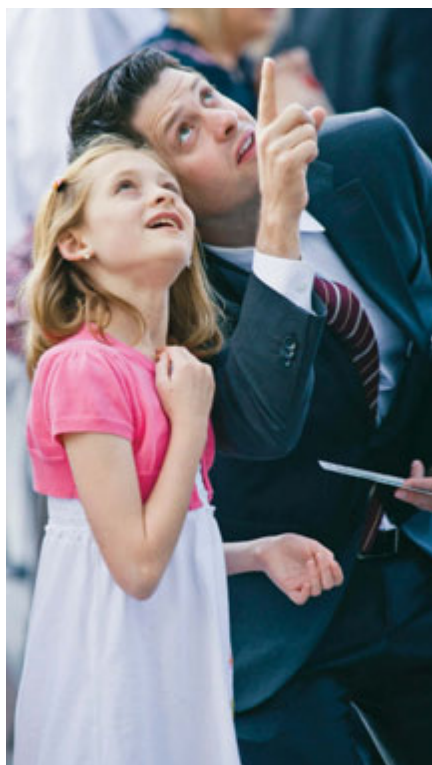
han kunde inte göra någonting. Han kunde inte översätta en enda stavelse. Han gick ner, ut i trädgården och bad till Herren. Han var borta ungefär en timme — kom tillbaka till huset och bad Emma om förlåtelse, kom sedan upp till oss och därefter gick översättningen bra igen. Han kunde inte göra någonting om han inte var ödmjuk och trofast."¹

III. Behovet av båda linjerna

Jag vill avsluta med några fler exempel på behovet av båda linjerna som vår himmelske Fader etablerat för att kunna kommunicera med sina barn. Båda är ytterst viktiga för att han ska kunna genomföra sina avsikter att åstadkomma odödlighet och evigt liv för sina barn. En tidig skriftlig redogörelse för detta behov finns i svärfar Jetros råd till Mose att han inte skulle försöka göra allt själv. Folket väntade på sin prästadömsledare från morgon till kväll för att "fråga Gud" (2 Mos 18:15) och för att han skulle "döma mellan dem" (se v. 16). Vi nämner ofta hur Jetro rådde Mose att tillsätta domare för att hantera folkets konflikter (se v. 21–22). Men Jetro gav också Mose råd som illustrerar vikten av den personliga linjen: "Du skall upplysa dem om stadgar och bud och låta dem veta vilken väg de skall vandra och vad *de* skall göra" (v. 20; kursivering tillagd).

Med andra ord, Israels barn skulle undervisas om att inte föra varje fråga till sina prästadömsledare. De skulle lära sig att förstå buden och söka inspiration så att de själva kunde finna lösningen på större delen av sina problem.

Nutida händelser i Chile illustrerar behovet av båda linjerna. Chile drabbades av en förödande jordbävning. Många av våra medlemmar förlorade sitt hem, en del förlorade familjemedlemmar. Många tappade modet.

Inom kort — eftersom vår kyrka är förberedd på att ge bistånd vid sådana katastrofer — hade de mat, tak över huvudet och annat materiellt bistånd. De heliga i Chile hörde Herrens röst genom det sätt på vilket hans kyrka och dess ledare mötte deras materiella behov. Men trots att prästadömslinjen uppfyllde deras behov var det inte tillräckligt. Varje medlem behövde söka Herren i bön och få det direkta budskapet om tröst och vägledning som kommer genom den Helige Anden till dem som söker och lyssnar.

Vårt missionsarbete är ett annat exempel på behovet av båda linjerna. Männen och kvinnorna som kallas som missionärer är värdiga och villiga på grund av den undervisning de fått genom prästadömslinjen och vittnesbördet de fått genom den personliga linjen. De kallas genom prästadömslinjen. Sedan, som Herrens representanter och under ledning av hans prästadömslinje, undervisar de undersökare. Uppriktiga sökare efter sanningen lyssnar och missionärerna

uppmuntrar dem att be för att få veta om budskapet är sant genom den personliga linjen.

Ett sista exempel tillämpar de här principerna på prästadömsmyndighet i familjen och i kyrkan.² All prästadömsauktoritet i kyrkan verkar under dens ledning som har vederbörliga prästadömsnycklar. Det är prästadömslinjen. Men den auktoritet som presiderar i familjen — vare sig det är en far eller en ensamstående mor — är verksam i alla familjeangelägenheter utan behov av auktorisation från någon som har prästadömsnycklar. Det är den personliga linjen. Båda linjerna måste verka i vårt familjeliv och i vårt personliga liv om vi ska kunna växa och nå det slutmål som beskrivs i vår himmelske Faders plan för sina barn.

Vi måste använda både den personliga linjen och prästadömslinjen i rätt balans för att nå den tillväxt som är själva avsikten med jordelivet. Om personliga religiösa vanor grundar sig för mycket på den personliga linjen

raderar individualismen vikten av gudomlig myndighet. Om personliga religiösa vanor grundar sig för mycket på prästadömslinjen hindras den personliga tillväxten. Guds barn behöver båda linjerna för att nå sitt eviga slutmål. Det återställda evangeliet undervisar om båda och den återupprättade kyrkan tillhandahåller båda.

Jag vittnar om Herrens profet, president Thomas S. Monson, som bär nycklarna som styr prästadömslinjen. Jag vittnar om Herren Jesus Kristus, vars kyrka detta är. Och jag vittnar om det återställda evangeliet, vars sanningar vi alla kan lära känna genom den dyrbara personliga linjen till vår himmelske Fader. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "Letter from Elder W. H. Kelley", *The Saints' Herald*, 1 mars 1882, s. 68. En liknande redogörelse citeras i B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:131.
2. Se Dallin H. Oaks, "Prästadöms myndighet i familjen och i kyrkan", *Liahona*, nov. 2005, s. 24–27.